

[Hilmar Baunsgaard.]

— at alle fradrag vil være til uforholdsmæssig stor fordel for de store indtægter og til uforholdsmæssig ringe fordel for de små indtægter, og en standardisering af fradragene kan derfor næppe anses at være en fordel for de mindre indtægter.

Noget meget væsentligt i lovforslaget er imidlertid, at man vil standardisere; men jo mere man standardiserer, og jo højere man gør det standardiserede beløb, des større bliver fordelene for de store indtægter og des mindre for de små. Derfor vil jeg mene, at det, vi først skal have klaret, inden vi endeligt er i stand til at udforme en kildeskatteordning, er den principielle afgørelse af, hvordan man ønsker fradragene indpasset i skattesystemet, de omkostningsbestemte såvel som de ikke-omkostningsbestemte fradrag, og for den sidste kategori vedkommende må det princip være rigtigt, at man giver dem med et lige stort beløb til alle som et nedslag i skatten. Jeg tror altså, det er et af de allervæsentligste områder i kildeskatteforslaget at få afklaret hurtigst muligt.

Endelig vil jeg nævne — og det synes jeg også godt man i og for sig kunne sætte op som noget principielt meget afgørende for et kildeskattesystem — at man skal have et system, der i kraft af sin overskuelighed giver grundlag for at være administrativt meget enkelt. I dette tilfælde må det være rigtigt at sige, at taler man om, at det skal være administrativt enkelt, er det først og fremmest et spørgsmål om, at det skal være administrativt enkelt for de arbejdsgivere, der skal forestå opkrævningen. Her er det klart, at selve forenklingen af skattesystemet, så langt som man er i stand til at føre den, vil lette arbejdet. Men tilbage bliver det forhold, at vi her i det høje ting igennem år gang på gang har truffet beslutninger, der har medført administrative belastninger for erhvervslivet. Jeg tror derfor, det ville være overordentlig værdifuldt, om man nu, da vi skal have en kildeskatteordning, virkelig tilstræbte at lette den administrative byrde, der tilsammen på alle de forskellige områder er lagt på arbejdsgiverne. Jeg vil da mene, at man skulle gøre det, at finansministeren hurtigst muligt — for det må jo i første omgang blive hans opgave — træffer aftale med de andre ressort-

ministre om ordninger, der tillader, at alle de forskellige tilbageholdelser i lønnen, der allerede finder sted hos arbejdsgiveren, eventuelt kan slås sammen med skattetilbageholdelsen. Vel er arbejdsgiverne jo ikke i tal de mange, og de kan derfor ikke være så forfærdelig politisk fristende at appellere til; men tilbage bliver nu alligevel — hvad jeg håber vi med skiftende flertal i dette parlament altid kan blive enige om — at uanset en befolkningsgruppes størrelse tilstræber vi altid at behandle den så rimeligt som overhovedet muligt. Endelig vil jeg også tro, at man har en egen interesse i det fra den offentlige administrations side, for jo mere forenklet arbejdsgivernes administration er, des større er udsigten til, at det resultat, der sendes fra arbejdsgiverne til den offentlige administration, er rigtigt og derfor ikke kræver så meget kontrolarbejde hos den offentlige administration.

Jeg kan heller ikke lade være med at fremhæve et andet problem, som ville opstå, hvad enten man havde en kildeskatteordning eller et andet skattesystem uden en bestemmelse om adgang til at trække betalte skatter fra, nemlig at dermed kommer stærkt ind ønsket om at kunne sikre alle befolkningsgrupper imod for hyppige og for tilfældige udsving i beskatningen. Det er først og fremmest — og heri er jeg enig med det ærede medlem hr. Ninn-Hansen — selvfølgelig et spørgsmål om at finde loftet for den personlige beskatning til staten. Men det er også et spørgsmål om at finde et system, så vi ikke for hyppigt udsætter forskellige befolkningsgrupper for store svingninger i beskatningen. Det var derfor, vi fra det radikale venstres side udformede vort skattesystem, som vi gjorde det. Jeg henstiller meget indtrængende til folketingets partier virkelig alvorligt at overveje, om ikke den rigtige løsning på dette problem er at fastlægge selve beskatningsskalaen i en særlig lovgivning. Jeg tror, det er den rigtige vej.

Må jeg endelig sige, at nu gælder det jo om, at vi i hele denne skattereformdrøftelse holder fast ved, at målet er en virkelig tilbundsgående reform, og det betyder, at vi ikke bør udbygge det system, vi har, med yderligere i sig selv utilfredsstillende lapperier.

Jeg forstår godt, at finansministeren og